

Jak z vojenky přijechal,
do macičky pospichal,
na okenko zaklepal.

Matka k němu vyběhla,
s koňa slezč kazala.

Ja s konička nėslezu,
dokad milej nėuzdřu.

Ty už milej nėuzdřeš,
včeraj tydžěň, co je přeč,
pod zelenym krchovem.

On koničkovi zacjal,
na krchovo pospichal,
věřim, zdravas vyřikal.

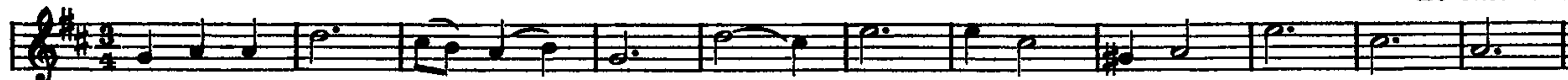
Moje mile srdečko,
promluv ke mně slovečko!

Od koho si to slyšel,
že by mrtvy mluvič měl?

Pan Bůh zaplač, dzěvečko,
za to jedno slovečko.

199.

Ze Sklenova

Si - vy so - kol za - le - těl, hej, hej, ež přes Kra - kov pře - le - těl.

Sivy sokol zaletěl, hej, hej,
ež přes Krakov přeletěl.

Krakovjanky, měščanky, hej, hej,
nikda nic nędělaju,
sokola posluchaju.

Sokoličku, Janičku,
kaj maš svoju milučku?

Moja mila umřela,

v klašteře je schovana.

Bilym ruchem oděta,
černu hlinku prisuta.

Třikrat klášter obešel,
žadnych dverek nēnašel.

Edem jedno okynečko,
svoji milej srdečko.

Hej, milenko, dēvečko,
potěš moje srdečko.

Ja sem ti ho těšila,
dokud sem živa byla.

Včil ho těšit nēbudu,
ani už tež nēmožu.

Nech ho těši svaty Jan,
na ostatku Pan Bůh sam.

200.

Z Černotína od Hranic

Ja - nek do voj - ny je - de, Ja - nek do voj - ny je - de, svej mi - lej při - ka - zu - je.

[: Janek do vojny jede, :]
svej milej prikazuje.

Aby se nevdávala,
sedum roku čekala.

Až on z vojny přijede,
že si ju potom vezme.

Neminulo sedum let,
Janka viděl z vojny jeť.

Jeho sestra Dorota
otvírala mu vrata.

Ach, sestřičko, sestro má,
jak se tu Kačenka má?

Kačenka se dobře má,
včera týden schovaná
do nového kláštera.

Třikrát klášter obešel,
nikde dveří nēnašel.

Jenom malé okénko,
co svítilo slunýnko,
Kačenčino srdénko.

Ach, Kačenko milá má,
kam's ty dary poděla,
cos ode mne dostala?¹⁾

»Zlatý obraz na oltář,
zlatú sukňu na ornát.

Zlatý řefaz na zvony,
aby hlasno zvonily,
tvé srdéčko těšily.«

Ptám se já tě, má milá,
kam's ten prsten poděla?

Zlatý prsten ješče mám,
ten já ti, Janičku, dám.

Až půjdeš podle moře,
vhod' ten prsten do moře,
vylej si svoje hoře.

Až půjdeš vedle vody,
vhod' ten prsten do vody,
ať tě hlava nebolí.

Neminula hodina,
Janka hlava bolela.

Neminulo to týdeň,
Janka nesú z města ven.